

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
velé minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Jaj a legyőzötteknek!..

Pécs, 1897. május 7.

(*) Kenyértörésre kerültek a kiegyezési tárgyalások Ausztriával éppen a legválságosabb időben, midőn a magyar kormány háta mögött egy veszedelmesen erős többség ül. Az ellenzék összevéve tehetetlenek és gyöngék; a közvélemény pedig teljesen nevetséges színben tűnik föl a hatalom uraival szemben. Így aztán senki se csudálkozzék, ha a közgazdasági kiegyezést Magyarország hátrányára kötik meg, dacára, hogy hazánk egyik legnagyobb tartott pénzügyi kapacitása, akit idejekorán eltávolítottak a közélet porondjáról, csak nem régiben jelentette ki, hogy „Én még ma is képesnek érzem magamat arra, hogy a státuskvó alapján megcsináljam Ausztriával a közgazdasági kiegyezést.”

Ez a nézete tette tehát azt a kiváló államférfiut, a kinek még egypár év előtt a nép kocsijából is kifogta a lovakat, holt emberré közéletünkben. Bizony szomorú jelenség ez; szomorú annyival is inkább, mert Ausztriában ugy a parlament, mint a közvélemény egyetért abban, hogy a közgazdasági kiegyezés kérdésében Magyarországgal szemben a legnagyobb kaliberű pumpát kell alkalmazni. És ezt könnyen tehetik. Hisz nálunk a parlamenti többség olyan, mint egy jól apportírozó pudli kutya. Olyan kvótát apportíroztat vele a gazdája, aminőt akar.

Mert ne gondolja ám senki, hogy reánk nézve nagy szerencse a kvóta-tárgyalások megszakítása. Korántsem. Ez csak pusztá szemfényvesztés. Egy kis port hintenek a nemzet szemébe. Lesz talán még más is. Holmi lemondás. De helyzetünkön ez nem segít; — a kvótát ugyanis emelni fogják. Mert ebben a reánk nézve oly szomorú helyzetben ő felsége látván, hogy az osztrák kormány mögött az egész közvélemény áll, a magyar kormány pedig diktatori hatalommal bír, — az utóbbira ráparancsol, hogy engedelmessédjék. Ő maga nem dönt. Ennél sokkal — alkotmányosabb.

Ha a magyar kormány engedelmessédkedik, vagyis enged az osztráknak, igen természetes, emelnie kell a kvótát. Ha pedig emeli a kvótát, akkor Magyarországnak még a mostaninál is nagyobb hátrányára köti meg a közgazdasági kiegyezést.

Már most tegyük föl azt az esetet, hogy Magyarország csakugyan nem fegyverrel meghódított tartománya Ausztriának; tegyük föl, hogy Ausztriának nincs joga így alkotmányos uton annyi „hadi sarcot“ kivetni Magyarországra, a mennyit ők cseh-német észszel éppen jónak látnak; tegyük föl, hogy itt csakugyan két egyenjogú szövetséges állam egyezkedik: az egyik állam, mely áldozatokat hoz a másiknak, ez kénytelen-kelletlen, de mégis fölemeli a kvóta számarányát.

Kérdjük már most, mivel fogja mindezekért az újabb áldozatokért kárpótolni a másik egyezkedő állam szövetségestársát, Magyarországot? Beleegyezik talán az önálló magyar jegybank föllállításába? Vagy elnézi, ha külön vámterületet állítunk határainkon? Avagy tovább megy s javasolni fogja a hadsereg kettéválasztását, hogy vége legyen a folytonos panas- és surlódásoknak? De ha ily messzemenő engedményekre nem is lenne Ausztria hajlandó, talán megteszi nemzetünknek azt a sziveséget s nem lesz ezután is segítő szövetséges a magyar kormánynak abban a pokoli munkájában, hogy végképp kitephesse közéletünkéből az alkotmányosság gyökerét?

Talán ezentúl meg fogják engedni bécsi szövetségeseink, hogy Magyarország megvédhesse saját tekintélyét az oláh, rác, tót és más efféle nációval szemben? Talán halálból ezután nem fogják a magyar honvédséghez átliferálni a közös hadsereg hasznavehetetlen tisztjeit? Sőt esetleg tovább is mennek derék szövetségeseink. Megengedik talán, hogy a magyar érvényesíthesse nemzeti hatalmát és nemzeti nyelvét. Talán megteszik a magyar népnek végre valahára azt a nagy sziveséget is, hogy idegen hatalmasságok előtt elárulhatják az osztrák urak által oly óvatosan véka alá rejtett ama nagy titkot, hogy az osztrák császár egyuttal magyar király is, amit oly óvatos diplomáciai ügyességgel

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Csalódás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Folyt. és vége.

Máskülönbben elég hangos volt az erdő. Enyhe szellő sutogott a fák levelei közt, kicsiny méhek döngöcséltek az illatos virágok körül s fönt a fakon, sűrű lombjaik közt vígan énekeltek a madarak, de mindezt alig hallhatta Aladár. Saját gondolataival volt elfoglalva s külvilág előtte megszűnt létezni.

Egyszerre csak fölpattant helyéről s így szólt:

— No, menjünk barátom. Beborult már egészen az égnek boltja. Siessünk, mert még nyakunkba szakadhat az eső.

Felugrottam én is pompás jó helyemről s hazafelé számítgattuk lépteinket.

— Kedves Aladár barátom, minthogy megígérted, folytasd most elbeszéléseidet.

— Igaz, megígértem s ígéreteimet teljesíteni is fogom. Hol is hagytam el? . . . Tudom már! . . . Boldogságom közepett válnom kellett. Gondolhatod, mily nehezen esett a bucsu. Ámde azon reményben hogy újra találkozom vele szülővárosában, hol is-

koláimat bevégeztem s megkezdem majd felsőbb tanulmányaimat, fájdalommal egy kissé csitult. A válás órájában virágokat, meg hajfűrtjét kaptam tőle emlékül. Nagyon megörültem ez ajándéknak. Imakönyvemben még most is őrzöm néma kegyelettel, pedig már bizonyára tűzbe vetette volna őket.

Elváltunk, ő haza utazott. Én még egy hosszú időn át szüleimnél tartózkodtam. — Nemsokára rá tőlük is mindörökre bucsuznom kellett, mire nagybátyámhoz kerültem, hol érettségire készültem, mert miatta még ezt se tehettem le rendes időben.

Tulcsve ezen is szerencsésen, újra megláthattam. De csakhamar észrevettem, hogy ő már nem a régi. Köszöntése hideg, mosolya, ha engem látott, erőltetett, majd később ez is elmaradt s végre, ha találkoztunk, hidegen, vagy csak alig köszöntött.

Nem csodálható, mert míg távol voltam, nálamnál szebb s gazdagabb fiú kezdett neki udvarolni s engem egészen elmellőzött, elfelejtett. Meglátszott nála is azon mondás igazsága, hogy az önösség erősebb a szerelemnél. Az én szerelmem azonban nem lohadt, először szerettem, de éreztem ám az első szerelemnek mindenhatóságát. Szívembe vésett képét ki nem törülhettem semmi, ott ragyogott az akkor is, midőn már biztosan tudtam, szíve másért dobog s én életében

csak futó felbő voltam, mely átvonult lelkén, de maradandó emléket nem hagyott. Jól van, gondoltam magamban, ha elfelejtett, mást szeret, se baj, talán maga se tehet róla, mint-hogy a szerelmet erőszakolni lehetetlen, majd én is fátyolt borítok reá s emléket mindörökre eltemetni fogom.

Megpróbáltam mást szeretni, több leánynak kezdtem udvarolni lepke módra, de — hasztalan. Élttem boltján fényes ragyogó nap volt, mely ha leáldozik is, de feltűnik újra a szemhatáron minden áldott reggel; az ő képe is minduntalan fényes nap gyanánt tűnt fel szemem előtt s bármennyire vágytam feledni, nem tudtam. S én bohó még azt mertem gondolni: tekintetbe véve végtelen nagy szerelmemet, hátha egy keveset ő is szeret. Ezen gondolatomat megerősítette egy újabb ajándékkal, mivel a napokban lepett meg.

Egy vallásos költeményem, mely napilapban életemben először jelent meg, az ő kérelme folytán tétetett közzé egy iskolai tankönyvben, melyet eszmékben gazdag, művelt, jó édes atyja szerkesztett. Ezen könyvet adta nekem emlékül s benne egy gyönyörű, sokat jelentő képet. Így nem csoda, hogyha reményem lángja újra lobogni kezdett. Újra boldognak éreztem magam, mert azt hittem, hogy mégis szeret. Pedig éppen e téves hit volt bánatomnak okozója.

tudtak elpalástolni a Vaskapu megnyitása alkalmával.

Avagy végre, ha nagyon kedvünkre akarnának járni a derék szövetségesek, hát figyelmeztetnek arra a szórakozott magyar kormányt, hogy Magyarországnak 1848. óta sajtótörvénye is van, tehát holmi csiribiri rendőrkapitányocskáknak nincs joguk a Mihászna Andrásoktól átörökölt eszközzel sajtóügyekbe belekotnyeleskedni.

Azonban elég ennyi is, hogy lássa minden ép jogérzékkel bíró ember, mennyire sülyedtünk a feledés, a hanyatlás, a reakció lejtőjén rövid három évtized alatt. A magyar nemzet ugyanis 1867. óta teljesen átváltozott. Valódi, a magyar geniuszt visszasugárzó, nyílt, férfias jellemvonása kiveszett. Fejbőlintóvá lőn és hétrét görnyed a hatalom képviselője előtt s hasravágódik, ha „méltóságos“ urral beszél, mert azt hiszi, hogy aki államszolgálatban van, az a kormány szolgája.

Annyira elvesztették e nemzet fiai magyaros jellemvonásukat, a szókimondó nyíltságot, hogy azt lehetne hinni, miként a múlt évben lefolyt ezredéves ünnepel együtt ez a nép minden erejét, életkedvét kimerítette s többé nemzet sem akar lenni, tetszik neki a szolgaság, a rablánc, melynek elfogadására önként nyújtja oda kezeit az osztrák szolgálatban álló porkoláboknak. Máskülönbén igazán nem lehetne megmagyarázni, hogy nézheti a magyar nép oly bünyösen, fásult közönyösséggel, mint kotorász a kormány üres zsebének fenekén bécsi szövetségesek kedvéért.

Ha a bécsi köröknek csakugyan az a célja, ami most már kétségtelen, hogy Magyarország pénzügyeit végképp tönkretegyék, úgy azt egy kvóta-emeléssel kombinált közgazdasági kiegyezéssel elérhetik. A kvóta-emeléssel ugyanis igazi koldustarisznyát akasztanak a magyar polgárság nyakába. Koldusnéppel pedig hogy mily könnyű elbánni, azt megmondja a világtörténelem.

Masnap volt az állítások. Besoroztak. Midőn a főutcán büszkén, örvendező szívvél mentem végig, véletlenül vele találkoztam s egyrészt végtelen nagy örömtől kifolyól g, másrészt naivságomból odaszóltam hozzá: — beváhtam katonának s a háromszinű szalagomra mutattam.

S ezt a naiv tettetét ő zokon vette. Fel is használta rögtön ürügyül, hogy szakítson velem. Még aznap délutánján egy kollégám által azt üzentette, hogy viseljem magam vele szemközt tisztességesen, mit nő egy férfiutól elvárhat. No jól van, gondoltam magamban — ha erővel akarja széttegni szerelmem rózsacsokrát, nem bánom, majd kinyílik az tavasszal újra. Ámde ez nem volt elég. Tövért gyökerestül akarta szívemből kiszakítani . . . szándékát el is érte . . .

Vasárnapi délután volt. Sétatéren föl és alá járkálva, egyszerre csak az ő alakját vettem észre, barátónőjével jött. Mindkettőjüknek illedelmesen köszönve, sétámat folytattam. Ők egy padra ültek s midőn elhaladtam, oly megjegyzéseket kellett hallanom, mik művelt nő ajakára nem illenek. Igazán mondhatom, gunyos mosolyuk, minden sértő szavuk, mindmagaunyi törzsúrás volt szívemnek s én, mintha e megjegyzéseket föl se venném, többször is elhaladtam előttük s mosolyogtam. Másodszor, harmadszor is hangos, sértő megjegyzések ütöttek meg fületem. Más helyzetemben bizonyára mást tett volna. Én csak hallgattam, csak türtem.

Irányadó bécsi körök, a Burgnak azok az urai, kiket apáink „kamarilla“ gyűjtő név alatt foglaltak már jókor reggel imáikba, ezek az irányadó körök igen jól tudhatják, hogy annak a népek zagyalékából összetakolt cigóriának, amit rendszeresen csak Ausztriának neveznek, egyedüli komoly tartó oszlopa Magyarország. Ezt tudják és mégis kísértik az Istent és próbára teszik annak a már ugyanis eléggé kifosztott magyar népnek birkatürelmét.

És ez a telhetetlenség, a vad Brennus „Jaj a legyőzötteknek!“ . . . elvének alkalmazása és Magyarország anyagi érdekeinek teljes kizsákmányolása okozza, hogy a magyar ember ma már sokkal jobban fél, sokkal jobban irtózik a vele állítólagos szövetségben álló osztráktól, mint bármely mumus gyanánt mutogatott külellenségtől.

Ha a dolgot jobban meggondoljuk, ezen nem is csudálkozhatunk. Hisz a magyar tudja, hogy mialatt ő Ausztriának tartó oszlopa, azalatt az „osztrák-magyar“ államférfiak teljesen kimerítik Magyarország életerejét, életképességét, úgy, hogyha Ausztria eldől, maga alá temeti a tehetetlenné silányított Magyarországot.

* **A koronaérték.** Értesülésünk szerint a pénzügyminiszteriumban élénken folynak az előmunkálatok a koronaérték kötelező számításának elrendelésére vonatkozó intézkedések tekintetében. A már készülőfélben levő koronaértékű papírpénzen kívül a miniszterium rendelkezése alatt levő m. kir. államnyomda most a koronaértékű okmánybélyegek és váltóblanketták rajzainak elkészítésével foglalkozik. A új bélyegminták megállapítása alkalmával a miniszter elbátározta, hogy a jelenlegieknél több más fajta okmánybélyeget fog forgalomba bocsátatni, alkalmazkodván ebben az érvényben levő bélyegfokokozatokhoz, úgy hogy ezentul nem

Végre eltavoztak s én magamra maradtam. Ámde fájó érzelmeimet bármennyire is akartam elpalástolni, nem tudtam; szívem tenger gyanánt háborgott, reszkettem a düh től s föl szerettem volna forgatni az egész világot s minden büszke, csalfa nő szívébe tört mártani, de később lecsendesedtem, midőn rá mindörökké fátyolt borítva, büszkeségéért s kihívó magaviseletéért őt elítélve, egy új barna ideálem szép kecses termete tűnt szemembe. Köszöntésem után szép nyájasan üdvözölt s úgy mosolygott reám, mint csakis az angyalok tudhatnak. Tünde arcának látására bubánatomat feledtem s egy új világba vezetve, reményem fátyla-lángja újra lobogni kezdett. Milyen véget fog érni e második szerelem, Isten lesz ennek a megmondhatója! . . .

*

Így végezte be elbeszélését. Oly szánalomra méltó volt szegény Aladár barátom, hogy bárkinek is, ki e pillanatban látja, bizonyára megesett volna a lelke rajta. Szánná őt, mint én sajnálom . . . Arca oly halavány volt, mint a késő őszszel a fáról lehullott levél, szeme könnyezett, de tüstént letörölte könyeit, talán mert röstelte, hogy oly érzékeny, oly gyöngye lelkülete van. Néha vidáman próbált mosolyogni, hogy a szívében háborgó érzelmek ne jussanak külsőleg kifejezésre, ámde ezt is csakhamar észrevettem, láttam, hogy mosolya csak tettetett.

kell majd egy-egy okmányt 4—5 darab bélyeggel ellátni, hanem csupán egy darabbal. A m. kir. államnyomda e munkálatokon kívül a kereskedelemügyi miniszter rendelete következtében a koronaértékű, illetőleg fil-lérértékű postai értékcikkek (levélbélyegek, levelezőlapok, szállítólevelek stb.) rajzait és típusait is most készíti. Az államnyomdához érkezett miniszteri rendeletek azt az utasítást tartalmazzák, hogy az államnyomda tegyen oly előkészületeket, melyek lehetővé teszik mindezeknek az értékcikkeknek esetleg a folyó év december havában való forgalomba bocsátását. Ilyképpen tehát a koronaérték életbeléptetése 1898. január elsejére van tervbe véve.

Hírek.

Pécs, 1897. május 7.

Lapunk barátjának kitüntetése.

Lapunk barátjáról, a ki a görög-török háborúba küldte ki magát „saját tudósítónk“ként, már el is felejtkeztek — ugyebár — olvasóink? . . . Mi is . . . Azonban a mai posta egy levelet hozott címünkre Konstantinápolyból és — kénytelen-kelletlen — ismét vissza kellett emlékeznünk lapunk barátjára. S hogy olvasóink is visszaemlékezzenek reá, ime itt adjuk a levelét:

„Szeretve tisztelt redakció!

Szíves figyelmükbe ajánlom, hogy jelen levelemet levett kalappal, keztyűs kézzel és bizonyos előkelő hanghordozással olvassák fel, mert tudják meg, hogy nagy dolog történt velem.

A szultán tegnap meghívott magához früstükre. Tudtam ugyan, hogy nem lesz egyéb szultánkenyérnél, amelyet én kora gyermekségem óta elhatatlan lánggal gyűlölök, — de azért a meghívást nem utasíthatam vissza. Legnagyobb meglepetésemre, a reggelire senki sem volt kivülem hivatalos. Keleti kényelembe helyezkedtünk,

— Kedves bég!

— Kedves szultán!

— Egy zokszóm volna önhöz.

Vigasztaltam, nyugodjék meg Isten akaratában. Százan, ezren csalódtak már s mig büszke, szivtelen leányok lesznek a világon, mindig fognak a férfiak csalódnai, s kértem, mondjon le első szerelmének tárgyáról, reménykedjék, hogy második szerelmében boldogabb lesz, de hasztalan, erőt vett lelkén újra a keserűség s így szólt:

— Hát megérdemlem azt, mi velem történt, mit velem tett? . . . Ez a jutalmam, hogy őt önzetlenül, oly igazán tudtam szeretni? . . . Jól van barátom, megnyugszom Isten akaratában, ő akarta, hogy ez így történjék. Hátha még hasznomra válik . . . Lemondok én is róla mindörökké, végkép, kitérölöm szívemből szende képét, de bárcsak szívemet is ki tudnám tépni, sejtem, hogy akkor megnyugodhatnám, boldog lehetnék. Ezután az én jelszavam is az lesz, mi a tied: Gombház, ha leszakad lesz más . . .

E szavak után kiértünk az erdőből s hazafelé vettük utunkat. Kis utcájában elváltuk egymástól . . . Hogy szobámnak ajtaján benyitottam, megeredt az eső s hullt a földre, mintha csak öntenék, záper módra . . . Tán a könyeket ejtő ég boltozatával Aladár barátom is zokogott . . . talán az ő szerelmének könye verdeste ablakom s az ő ablakát . . . szegény fiut én még mostan is szánom . . . ámde ő, a csalfa, a büszke leányka sajnálja-e, nem hiszem!

Szendrói József.

— Méltóztassál zokogni.

— Ragyogó tollát akarom igénybe venni. Irjon ön nekem egy császári kiáltványt a katonáimhoz, nem maradok érte adós.

Jól beszél, gondoltam s nyomban fel ajánlottam szolgálatomat.

— Hány kutyanyelv legyen?

— Rövid, de velős. Az idegen szavak közül benne lehet a blokád, a tradíció és az enerzsia. Tehát megegyeztünk? Apropos! a görögöket nevezze el benne értetlen fiához, vagy haszontalan pézsmá állatoknak.

A cikket megírtam. A szultán el volt ragadtatva. Kinyomtatják röpirat alakjában és szétosztották a hadsereg katonái között. S mi lett az eredmény? Óriási! Gyújtó hatású proklamációm annyira feltűztele a katonaságot, hogy elhatározták, miszerint még az nap — elfoglalják Lárisszát.

Ezt leközölhetik egész bátran, becsület-szavamra igaz. Most jön a dolog java. A szultán két szerecsent küldött értem. A hotelban épen a fotelban ültem. A szerecsenek fölkapnak és a szultán elé vittek. (Hogy a szerecsenek valódiak voltak, azt hit alatt erősítem; a kezük fekete nyomai is meglát-szottak rajtam.)

— Kedves bég!

— Hier!

— Önt ezennel kitüntetem az irodalom terén szerzett érdemei elismerésül a „Tettyei oroszán“-rend legnagyobb keresztjével.

Örömben ki akartam ugrani a bőrrömből, (Jól nézett volna ki. Szerk.) de a két szerecsen megakadályozott benne. Aztán három ember előhozta a keresztet. No, hát csakugyan nagy volt, akárcsak a Havihegyen álló kőkereszt. Aztán a nyakamba akasztották, de különös török szokás szerint, úgy, hogy a kereszt épen a hátam közepére esett.

Történetemnek itt még nincs vége. Mikor jöttem lefelé a lépcsőn, egy bájos hölgyecske került elém. Szép volt mint az angyal. Rám tekintett. Én vissza. Ő így szólt ekkor:

— Oh, te szép ifju, te bátor és vitéz, tudnál-e engem szeretni?

Hogy a menykőbe ne, gondolám és ily beszédre nyílt szám:

Szívem úgy ég, mint Larissza,
Imádlak, óh, szép Clarissza!

A hölgy erre karjaimba vetette magát s épen ebben a kritikus pillanatban lépett be — a férj. Ugy látszik: a férjeknek Törökországban is olyan pechük van, mint nálunk otthon.

— Hah nyomorult! Te, vérengző kereszties pók!

Ez sok volt. Azt hiszem, hogy a dologból párbaj lesz. Ennélfogva kérek husz frtot a párbaj költségeire. Csak küldjék a rácvárosi vendéglős címére, az majd továbbítja nekem.

Isten önökkel, talán sohasem látjuk egymást.

Lapjuk barátja,

a „Tettyei oroszán“-rend nagy keresztjének tulajdonosa, bég.

U. i. „tulajdonosa“ és a „bég“ közül ki ne hagyják a vesszőt.

Fenti.

Napirend 1897. május 8-án.

Naptár: szombat, máj. 8. — Róm. kath.: Mihály megj. — Prot.: Arzén. — Görög-kel. (ápr. 26.) Vazul. — Zsidó: Kedosh 2. P. — Nap kél 4 óra 17 percek; nyugszik 7 óra 4 percek. — Hold kél reggel 0 óra 8 percek; nyugszik éjfél után 12 percek. Időjárás: hőmérséklet 12 Celsius fok meleg; légnymás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, hűvös idő, eső és zivatar várható.

— (Majláth Gusztáv püspök) tiszteletére tegnap este a Mária-utcai lakása előtt a pécsi polgári daloskör szerenádot

adott. A daloskör színes lampionokkal vonult fel a Majláth-palota elé, melynek egyik ablakából hallgatta végig a püspök, Döbrossy Alajos, tanító képzőintézeti igazgató társaságában, az előadott két énekszámot, a „Dalünnepen“ és az „Isten dicsőssége“ című énekeket. A szerenád után meghívta magához a püspök a daloskör alelnökét és karnagyát s az üdvözlő beszéd meghallgatása után köszönetét fejezte ki a szerenádért s elismerő dicséretét a daloskör működése iránt, melyet — mint mondá — épen azért becsül sokra, mert a polgári elemeket toborozta össze a szívet lelkét nemesítő dalművészet művelői sorába. A püspök ma reggel hét órakor végezte a székesegyházban az új papok felavatásának utolsó funkcióját, a papszentelést, mely szertartás kilenc órára ért véget. Ma délben a szeminárium előljárósága diszebedet adott a püspök tiszteletére, melyen igen sok meghívott vendég vett részt. Majláth püspök a délutáni 4 órai vonattal utazott el Pécsről Komáromba, hol a kath. Legényegylet holnap felavatandó zászlaját fogja felszentelni.

— (Jogász-majális.) A „pécsi jogakadémia polgársága“ az „Olvasókör“ pénztára javára folyó hó 29-én (szombaton) az „Abbázia“-ban zártkörű majálist rendez. Belépti-díj 1 forint. Jegyek a majális napján az „Olvasókör“ helyiségében (Jogakadémia II. emelet) dl e. 9—12 óráig d. u. a helyszíni pénztáraknál válthatók. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté d. u. 4 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a mulatságot esti 9 órakor a „Vigadó“ helyiségeiben tartják meg. Rendezőbizottság: Égi Kálmán elnök. Lázár Gyula alelnök. Rihmer Aladár főjegyző. Stern Ármín, Elischer Tihamér pénztárosok. Kaufman Mátyás, Kocsák Béla ellenőrök. Berényi Zoltán, Brigant József, Decleva Dénes, Dunst Károly, Fajth Gáspár, Fein Jenő, Gadó István, Gasparics László, Geiringer Mór, Greiner József, Grün Sándor, Háiness Elemér, Horváth Tivadar, Jilly Aurél, Kayser Elek, Kengyel Ernő, Kőpcsány Pál, Lieber Ferenc, Liebhardt József, Neuhaus Hugó, Nikolits Benedek, Schvell Lajos, Sey Oszkár, Szendrői József.

— (Kinevezés.) A közoktatásügyi miniszter Adámy Gyulát a kaposvári állami főgimnáziumhoz rendes tornatanítóvá kinevezte.

— (Fatolvajok.) Bozsó Ferenc, nagyharsányi lakos szőlőjéből a napokban 80 frt értékű élőfát ástak ki és loptak el ismeretlen tettesek. A káros feljelentésére a villányi csendőrség megindította a nyomozást a tolvajok kilétének kiderítése iránt, eddig azonban még nem sikerült őket megtalálni.

— (Pályázat.) A pécsi kir. törvényszék területén fekvő mohácsi kir. járásbíró-ságnál egy 500 frt évi fizetés és 150 frt lakbérrel javadalmazott irnoki állás van üresedésben. Pályázóktól telekkönyvi vizsga megkivántatik. Kérvények f. hó 28 ig adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökségéhez.

— (Megrepedt föld.) A Fehérváry utcában ma reggel ritka jelenséget feltűntető földrepedés támadt. Vagy 10—12 négyszögölnyi területben geometriai pontos-

sággal jobban ki sem mérhető nagy kör-laku repedés támadt. Ha a terület jóval kisebb lenne, úgy talán még azt lehetne gondolni, hogy a talajban régi kat, vagy valami ür van, de ily nagy területű kör alakú repedést erre az okra visszavezetni nem lehet. Különbben a megrepedt földterületen ma a mérnökség kiküldöttjei kintjártak s konstátálták, hogy a repedést a talaj geológiai összetétele idézte elő s veszélyt nem rejt magában.

— (Meglopta a gazdáját.) Idősb Pompar József, németüröghi lakatosmesternél inaskodott Káplár Ferenc, szerényi (somogy megyei) illetőségű lakatos tanonc. A gyerek azonban hálátlanul viselkedett gazdájával szemben, mert azt rendszeresen lopta s apránként egész csomó szerszámot és kész tárgyakat csemt el a műhelyből s eladta azokat Pap Sándor és Káplár József, ugyanottani lakosoknak. A gazda most végre rájött a hálátlan gyerek turpisságára s feljelentette a csendőrségnél, kik a fiatal tolvaj összes csinyjeit kinyomozták s feljelentették az orgazdákkal együtt a törvényszéknek.

— (A házalók ellen.) Kaposvár város közönsége szabályrendeletet alkotott a házaló kereskedés tiltásáról. E szabályrendeletet a kereskedelmi miniszter most jóváhagyta s így a házalás Kaposvárott tilos.

— (A szerelem vége.) Ambruka József, sásdi legényember, sokáig udvarolt állhatatosan Börgér Teréz, sásdi leányzónak. Szerette a leányt; de, mert az tudni sem akart róla, a mily nagyon szerette ez előtt, oly nagyon meggyűlölte mostanában. Végre annyira vitte a gyűlölete, hogy mindenáron bosszút akart állni a büszke leányzón, még pedig nagy, véres bosszút. És ezt a bosszúvágyát ki is elégítette, mert egy alkalommal kileste a leányt és úgy elverte, hogy véresen tudott csak előle menekülni s még sokáig fogja az ágyat nyomni sebei miatt. A bosszúálló szerelmezt feljelentették a bíróságnak.

— (Tüzek.) Ismét több tüzesetről nyertünk értesülést, melyek keletkezési oka — még eddig — egytől-egyig ismeretlen. Így Ócsényben Karácsony István nád-tetejű háza égett le, a mellette levő istállóval együtt, hol bentégett a tulajdonosnak két lova is s mintegy 525 frt kár származott a tüzből. — Beké Ferenc, tamási lakosnak, a szakályi szőlőhegyen levő présháza is tűz martaléka lett a napokban; valamint Takács János, felsőireghi lakosnak, a szemcsecehi szőlőkben levő présháza is. — Rác-Görcsönyben és Hercegszöllősen is tűz volt; ott Kern Ádám háza égett le, a mely biztosítva volt s így a 785 frtot kitevő kár nagyrészen megtérül; itt pedig Lyubovics Boldizsár házat emésztette fel a tűz. Ez a ház azonban nem volt biztosítva. — Végül a mohácsi szigeten két tüzeset is volt egymásután. Mózes Ferenc, baracska lakosnak a szigeten levő háza és Bauer József, szigeti lakosnak a háza égett le.

— (Jómadarak.) Stokker János, vokányi lakosnak három tarka tyúk kapargált az udvarában, de valami jómadár astie megirigyelte tőle és egy éjszaka el is lopta. A vizsgálat a káros feljelentésére megindul-

ván, kiderült, hogy Ströbl Antai és Herbszt János, vokányi suhancok voltak az irigy jó madarak, kik a lopást elkövették. Most majd a bíróság végez velük.

— **(Megmart emberek.)** A bányatelepen tegnap egy kóbor kutya által megmart hat gyermeket és egy férfit, a rendőrkapitányság határozata folytán, ma felszálítják a budapesti Pasteur-intézetbe, mert az állatorvosi vizsgálat a kutyán a veszettséget ugyan nem tudta határozottan konstatálni, de olyan gyanus tüneteket talált rajta, hogy a megmart egyéneknek a Pasatör-intézetbe a veszettség elleni beoltás végett való felküldése szükségessé vált.

— **(Elfogott szélhámos.)** Már napok óta járt a városban egy, magát gazdasági ügynöknek kiadó ember, a ki a szegényebb sorsu lakóknál próbált szerencsét a külvárosi házakban. Eddig még nem hallott olcsó árakon ajánlott nekik gazdasági és házi felszereléseket egy budapesti gyártól és a rendelésekre előlegeket is vett fel. Vagy hat esetben mentek lépre neki a hiszékeny emberek, a kiket az olcsósággal nyert meg, de a kik hiába várták a rendelt tárgyakat, azok bizony csak nem érkeztek meg. Tegnap aztán feljelentették a rendőrségnél a szélhámos ügynököt, a kit rendőrségünk csakhamar le is tartóztatott. Mai kihallgatása alkalmával kitűnt, hogy a szélhámos nem ügynök, hanem csavargó, a ki a hiszékeny embereket alaposan becsapta. Különben Böhler Dávidnak hívják s Bácsme gyébe, Uj-Verbászra való, honnan még a télen eljött s azóta csavarog az ország különböző részein. Minthogy a károsultak, értesülve az ügynök kilétéről, az ellen kárigényt nem támasztottak s megbüntetését sem kívánták, a csavargót egyszerűen illetőségi helyére fogják toloncolni.

— **(Lopás egy udvarból.)** Balázs Zsófia, ipacsfai lakosnőtől a háza udvarán kiterítve volt ruhaneműek közül vagy tíz forint értékűt elloptak. A tettest Kaproncai Dániel személyében azonban csakhamar elfogták a csendőrök, a ki a lopás elkövetését beismerte, valamint azt is, hogy a lopott ruhákat Hofbauer Vilmosnak adta el.

— **(Kis mértékben való elárúsítás hitelesítetlen üvegekben.)** A pénzügyminiszter fölmerült panaszok folytán kijelentette, hogy a ki engedélyt nyert bornak, sörnek és égetett szeszes italoknak kis mértékben való elárúsítására, ez engedély alapján jogosítva van arra, hogy az engedélyben megnevezett italokat kellőleg dugaszolt, lepecsételt vagy lemezzel lezárt edényekben az ürmérték megjelölésére való minden kötelezettség nélkül forgalomba hozhassa, mert a szeszes italoknak kis mértékben való elárúsítása nincs hitelesített edényeknek a használatához kötve.

— **(Vérengző legény.)** Kis János, daruhegyi legény nagy vérengzést vitt véghez egy csendes délután Kovács Istvánné, ugyanottani lakos portáján. Bement a házba erőszakkal és az asszonyt két leányával Kovács Julissal és Kovács Ágnessal együtt véresre verte. Ugy szabadították ki a megverteket a szomszédok a vérengző le-

gény kezéből, a kit a csendőrség letartóztatta és bekísért a járásbíróaság börtönébe.

— **(Megvert ember.)** Lorinc Péter, sósvertikei lakost Szalai Dani és Vida Péter, ugyanottani lakosok, egy kocsmai összeszólalkozásból kifolyólag az utcán meglesték, rátámadtak és botokkal levertek. A megvert ember sebei súlyosak; a verekedő legényeket feljelentették a bíróságnak.

— **(Angyalcsinálók szövetkezete.)** Szörnyű vallomást tett a bányatelepi kapitányságnál egy szabolcsi asszony. Megjelent Lutz István rendőrkapitány előtt és a megtérő bűnös bizonyosságával diktálta be a vele felvett egy ives jegyzőkönyvbe, hogy gyermekét, mikor még a szive alatt hordozta, kuruzsló asszonyok segítségével előlte. A három kuruzsló asszony, a kik ellen vádat emelt, most Bányatelepen lakik s ezért is ment az asszony panaszával az ottani rendőrséghez. A beismerő vallomásban azt állítja a feljelentő, hogy a kuruzsló asszonyok rendszeresen folytatták sötét működésüket Szabolcsra és valóságos szövetkezetet alkottak az angyalcsinálás borzasztó mesteriségében. Az asszony vallomásáról felvett jegyzőkönyvet a kapitányság áttette a kir. ügyészséghez a további eljárás megindítása végett.

— **(Egy szegény ember)** elvesztett ma 65 frtot. Minthogy az elvesztett pénzt sajátjából kell megtérítenie, kéri a becsületes megtalálót, hogy a 65 frtot adja át a rendőrségnél, a mikor is szívesen ad neki belőle 20 frt jutalmat; vagy tartson meg belőle 20 frtot s a 45 frtot küldje akár postautalványon be a rendőrkapitánysághoz.

— **(Kerékpározó gyermekek.)** A gyermekek között mostanában egy új és gyógyíthatatlannak bizonyult járvány dühöng. Ez a járvány a kerékpározás. Ennek a sportnak tagadhatatlanul az az előnye, hogy edzi a kis magyarokat, de viszont az is kétségtelen, hogy a felügyelet nélkül kerekező nebulók nemcsak a járó-kelőknek okozhatnak kellemetlenséget, de első sorban maguknak. A kis sportmanek t. i. előszeretettel köszörülnek a gyalogjárókat. Nekimennek a járó-kelőknek és részben másokat, részben meg önmagukat lökik fel. És ha lekerülnek a gyalogjárókról, akkor meg éppenséggel nem törődnek az óvatossággal. Nagy ivben befordulnak a szomszédos utcákba és akárhányszor megtörténik, hogy csupán az isten menti meg őket az elgázolástól. Jó volna, ha a rendőrség letiltaná a kerékpározó gyermekeket a forgalmasabb utcák gyalogjáróitól.

— **(Ismeretlen betörők.)** Öcsény községben egymásután két betörés is történt mostanában. Először Szilágyi Mihály házába törtek be a betörők s onnan 45 frt értékű ágy- és ruhaneműt vittek el; azután Frankfurter Árminné szatócs üzletét törték fel s vagy hatvan forint értékű különféle bolti cikket vittek magukkal. A csendőrség a nyomozást megindította a betörők kézrekerítése végett, azok azonban eddig nem voltak feltalálhatók.

— **(Megugrott orgazda.)** Neumann Ignác, volt krajnai lakos ellen a pécsi törvényszéknél orgazdaság miatt bünvádi eljárás van folyamatban. A vádlott, ki volt kocsmáros, jelenleg pedig napszámos, nem várta be azonban az eljárás bevezését, ha-

nem tartózkodási helyéről ismeretlen helyre szökött. Most a törvényszék elrendelte a köröztetését, hogy ha kézrekerül valahol, az ügyészségnél adjanak neki állandó tartózkodást.

— **(A rejtélyes asszony.)** A rendőrkapitányhoz egy féluras asszony — azonban kalpagosan — ment be és kérdezősködött élénken egy férfit után.

— Kérem, igen tisztelt kapitány ur, azt hallottam, hogy a Cik Mihály bent van.

— Cik Mihály? Porkoláb!

Az előállt:

— Valami Cik Mihály bent van?

Nézi a porkoláb az éjjeli letartóztatottak könyvét:

— Bent van. Szörnyen beverte valakinek a fejét.

Kapitány mondja az éltel féluras nőnek:

— Tetszik hallani. Verekedett.

— Óh oh . . . No, csakhogy! kiáltott fel a hölgy a káröröm némi kifejezésével, aztán hozzátette:

Köszönöm, ezt akartam tudni . . .

Elment, de délután újra eljött és rendkívül élénken kérdezősködött Cik Mihály felől:

— Mi lesz vele, a Cik Mihálylyal?

— Biz azt átkísérik az ügyészséghez.

Az asszony felkiáltott:

— Itt van. Nem megmondtam, hogy ez lesz a vége.

— Szolgálhatunk még valamivel?

— Nem, köszönöm, csak ezt akartam tudni . . .

Elment, de másfél óra múlva újra visszajött. Már ekkor forgatták a kérdést a rendőrségnél: ugyan ki az a rejtélyes asszony, aki Cik Mihály sorsa iránt olyan lázasan érdeklődik. Lohogva jött és kérdezte:

— Bevitték e, urak?

— Még nem.

Elszaladt. Egy óra múlva megint kérdezősködött:

— Még se kísérték át?

— De már igen.

Erre a rejtélyes idegen nő örömsikolyba tört ki és diadalmas lépésekkel suhant le és ki és rohant . . .

De a rendőr, aki a nyomába ment, megtudta, ki ő.

— Nos? kérdi a kapitány.

— Az anyós . . .

Ime, némely embernek minő örömeket nyújt az ég.

— **(Megcsipett szabadkőműves.)** Nyéki György, szegzárdi lakos mesterségére nem kőműves ugyan, mégis igen érdeklődött Magyar Pál öcsényi lakosnak az udvarában építés céljából összehordott téglák minéműtsége iránt. Ez az érdeklődés aztán lopásra vezette s vagy 15 frt értékűt elloptott a téglák közül. Az így szabadkőművesnek felcsapott embert azonban a csendőrség megcsipette s az kénytelen volt beismerni, hogy a lopást igenis ő követte el s az elloptott téglákat Sárközi Istvánnak 10 frtért eladta. Az esetről jelentést tettek a bíróságnak.

Szemorvosok által legjobbaknak talált szemüvegek, orrszorítók és hőmérők rendkívüli olcsó árak mellett a legújabb s legcélszerűbb foglaltványokban Schönwald Imre cégnél Pécsen, Király- (fő) utca (Hattyu-épület) kaphatók s ugyanott minden e szakba kágó javítások azonnal és a legjobban esz-

Törvényszék.

§ **Károsok kerestetnek.** Lopás bűntettévet vádolt Kis Korsós József és társai bűnügyében a kir. törvényszék közölte, hogy jelenleg szökésben levő Pravic Jánostól — ki ellen különben a bűnvádi eljárás elévülés címén meg lett szüntetve — lefoglalt 8 frt 69 krt kitevő pénzes összeg, egy piros bőr pénztárca és egy duplafedelű ezüst órára a kik igényt tartanak, három hó leforgása alatt jelentkezzenek jogos tulajdonaikért. A lefoglalt tárgyak bizonyára valami lopásból származnak, de arról felvilágosítást a vizsgálat nem nyújtott, hogy kitől lopattak el. Ezért kerestetni most a törvényszék a károsokat.

§ **Megvert községi bíró.** Lapunkban megírtuk annak idején Vókai Péter, magyarpeterdi községi bíró esetét, a kit Bán József és neje Kaska Zsófia úgy megverték, hogy a bíró 8 napig beteg volt a szenvedett sérülések miatt. Ugyanis tavaly november 27-én Vókai Péter, két esküdttel elment Bánék házához, hogy megvizsgálja hivatalosan azok tehenét. Bánék azonban az udvarból kiutasították, becsületsértő kifejezésekkel illették és Bán feiragadván egy lapátot, ezekkel a szavakkal adta oda felesegének:

— Üsd agyon a kutyát!

Az asszony ütött is és ezért lett aztán vád alá helyezve a házaspár hatóság elleni erőszak, könnyű testi sértés és becsületsértés miatt. Ma tartották volna meg ügyükben a végtárgyalást, melyet azonban el kellett halasztani. Ugyanis Bodó Aladár dr. védő egy községi bizonyítványt mutatott fel, mely-

ben négy tanu igazolja, hogy a vád alá helyező végzést, mely egyszersmind a Vókai Péter ellen Báné részéről emelt könnyű testi sértés panasz ügyében a további eljárást megszünteti, Bánék március 4-én vették kézhez s mégis a hivatalos kézbesítési ívben márc. 2-dika van beírva. Ez nemcsak azért fontos, mert a kézbesítő maga Vókai Péter volt, de azért is, mert a végzés ellen 8 nap múlva, ugyanazon hó 12-én beadott fellebbezést a vétbizonyítvány értelmében nem fogadták el. Ezért erre vonatkozólag pótvizsgálatot rendelt el a törvényszék s a végtárgyalást elhalasztotta.

§ **Megmenekült a büntetéstől.** Muldini Károly azt a panaszt emelte a tél folyamán a rendőrség előtt, hogy Bacsik Antal nevű szolgája a pénzes fiókjából 5 frt készpénzt és 3 darab cigarettát ellopott. A cigarettát meg is találták nála s ezek ellopását be is ismerte, azonban az 5 frtről nem akart tudni semmit. De mivel a tulajdonos szerint a pénz elvesztésekor más rajta kívül nem volt az üzletben, ez alapon lopás bűntette miatt vád alá helyezte a törvényszék. A mára kitűzött végtárgyaláson azonban a panaszos nem jelent meg s így Nagy Géza dr., kir. alügyész indítványára a magánvádra üldözendő lopás ügyében a további eljárást megszüntette a kir. törvényszék s így a vádlott, kinek védője Németh Béla ügyvéd volt, a további eljárás alól felmentetett s tartóztatásakor tőle a rendőrség által lefoglalt órát és 2 frt 91 kr készpénzt még a délelőtti folyamán átvette Reeh György rendőrkapitány hivatalában.

§ **Sárköziék ügye.** A tolvaj Sárközi cigánybanda ügyében, melyben a végtárgyalást ezelőtt jó egy évvel tartotta meg a pécsi kir. törvényszék, mint értesülünk, leérkezett a magy. kir. Curia ítélete is Buda-

pestről. A legmagasabb forum az elítélt cigányok büntetését felemelte, a három főcinkos Sárköziét nyolc, kilenc és tízevi fegyházbüntetésre. Az ítéletet legközelebb kihirdetik a vádlottak előtt s akkor aztán az ügyészség fogházából, hol már közel három éve vannak fogva, elviszik őket valamelyik fegyintézetbe.

§ **Elítélt hamisító.** Martina Mihály, Kupferschmidt Ferenc dunaszekcsői szállító kocsisa, azzal volt megbizva, hogy az érkezett szállítmányokat a hajóállomásról a megrendelőkhöz szállítsa. Gazdája az állomáson rendszeresen kifizette a szállítási díjat s neki a fuvarlevél előmutatása mellett a megrendelőktől kellett azt beszélni. Hanem e megbízásban nagyon félkékalkmár módon járt el a legény; először is megcselekedte, hogy ha holmi ehető vagy iható szállítmányt vitt, azt megdézsmálta, aztán meg egy fuvarlevelet meghamisított s így 1 forintot szerzett magának. Manipulációi kiderülvén, lopás és magánokirathamisítás miatt lett vád alá helyezve s ma tartották meg ellene a végtárgyalást. Ezen a lopásra vonatkozólag a panaszos kijelentése folytán a további eljárást megszüntették, de a magánokirathamisításért hat havi börtönre ítélték, tekintve, hogy a panaszos kijelentette, miszerint kára nincs és ő saját részéről a megbüntetését nem kívánja. Az ítélet ellen csak a vádlott felebbezett; a közvádoló megnyugodott benne.

TÁVIRATOK.

— **Ujabb összeférhetetlenségek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Komai István fővárosi tisztviselő

— Jó, jó — durcáskodott félmosolylyal Juicsa, — meg kell bocsájtanunk, más választásunk nem marad, a teremtés urai ellenében. Nos?! ha tetszik...

Imre bárónak láthatólag nem volt inyére — Julcsának korholása, — mert szende — lányos szemeivel esdően tekintett szép szomszédjára; de az csintalan, pajkos szemhunyorgatással mintegy utasítá a játszásra.

— Nó kezd már Imre...

Cindery báró belekezdett a dalba, — és Györkö Lajos szép tenor hangján halkán énekelte:

Azt mondja a kakuk madár,
Nem szeretsz te engemet már
Ne is gondoljak veled;
Soha, soha sem szeretted,
Hanem csalfán hitegettél,
Csalogattál engemet...

Átkot nem mondok utánad,
Kisérőd úgy is a bánat;
Bánatomat eiszórja,
Eiszórja és viszi a szél,
Hozzád írva, sirva beszél
Busan, mint a gyásznóta...

Hej! hogy megtapsolták Lajost a műkedvelők — még Petrencés Ferke is, ki kezével, lábával ficáncoló-dott örömeiben: ez aztán a nóta! Ilyet az egész világon nem hallani, — én mondom, én, a Petrencés Ferke, ki beutazta háromszor is a világot!

Aztán ki írta ezt a nótát? Ebben a minutumban meghalok, ha nem Györkö Lajos csinálta!

Az öreg Friedmann lett az igazgató, — Sándor a könyvtárnok és gondolják csak, pénztárnokká kit választottak?

Bizony arra nem gondolt senki...

Friedmann Rizát, azt a Madonna képű szép zsidó-leányt, — azt tették meg pénztárnoknak.

Ezt meg Lajos eszelte ki.

És aztán így jó is volt nagyon; mert ha Friedmann Sándor szerzett a körnek szép jövedelmet, — hát akkor olyanról is kellett gondoskodni, ki hűséges sáfárja annak a temérdek pénznek.

Az a fekete, hullámos haju hebronrózsa pedig azzal nem elégedett meg, hogy ezzel a szép titlással felmagasztalták, — hanem ha a havijárulékok a hónap elején pontosan be nem folytak, — akkor legelőbb Kalácsos Sára asszonnyal (a falu nőnemű érdemes levélhordójával) tartott egy kis zártkörű tanácskozást, melynek eredménye aztán az lett, hogy Sára asszony a késedelmes tag „ur“-nál vizitelt a tagdíj „erányában“. Ha ez a gavallér felszólítás nem használt, — akkor a „kör“ termében a fekete táblára került a késedelmes tag ur neve, mintegy elriasztó példaul.

Még aznap befolyt aztán a pénz.

Mert Szentdénés község összes lakói nemes ember létükre, ha a föld alul szedték is elő a tagdíjat, — restellették a feketetáblán a nevüket. (Othon.)

(A városban a járásbiróság folyosóján lóghatott a nevük a betrótozott táblán a végrehajtási hirdetmények között, — az is baj ugyan; de odahaza már még sem járja.)

Ilyen biztató auspiciumok között haladt a kör

egy Szilágyi Dezsőhöz, mint a Ház elnökéhez intézett levélben újabb összeférhetlenségi eseteket jelentett be. Így Berzevicy Albertét, aki a Rigler-féle papirgyárnál igazgatósági tag, továbbá Chorin Ferencét, aki a kassa-somodi kőszénbánya és a máramarosi sóvasút részvényese, hasonlóképen Dániel Gáborét, aki a Jordán-féle bőrgyár és az erdélyi erdőipar részvénytársaság elnöke, végül Falk Miksáét, aki a kassa-oderbergi vasút elnöke és vállalataik az állammal szerződéses viszonyban vannak. Szilágyi áttette a bejelentéseket az összeférhetlenségi bizottsághoz.

— **Az Ugron-pártból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Ugron-párt tegnap esti értekezletén tanácskozott Polónyi magatartását illetőleg a 16. §-sal szemben. Kimondták, hogy a szakaszt elvetik, de a párt tagjaira nézve fentartják a szakvélemény szabadságát. Visontai Soma megmarad a pártban.

— **A keleti harctérről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hir szerint a hatalmak utasítani fogják nagyköveteiket a keleten való intervencióra. Ezt a hirt azonban ma még csak fentartással közöljük.

Farzalust a görögök tegnap, pyrrhusi győzelmük dacára, sietve kénytelenek voltak elhagyni. A várost a török csapatok megszállották.

Edhem basa jelenti Konstantinápolyba, hogy a görögök állítólagos győzelmük után eszeveszetten futottak.

— **A német császár távirata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vilmos német császár részvéttáviratot intézett a francia kormányhoz a minapi katasztrófa alkalmából. Párisban különféle képek kommentálták. A parlament többsége visszautasította. Millevay, radikális képviselő, cikket írt az esetről, melyet a boulevardokon elkapkodtak. A többi közt azt írta: „Mi jogon merészel a franciák gyűlölt ellensége gyászunkból — reklamot csinálni?“ Cikkét így végzi: „Hallgasson a felség a tisztesség szavára, a mely azt parancsolja, hogy vonuljon vissza!“

— **Választások a Dráván tul.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Horvátországban a választások majdnem mindenütt nagy zavargások közt folynak.

— **A főrendiházról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiház ma délelőtt Tóth Vilmos elnöke alatt tartotta ülését, melyen az elnök legelőbb is bejelentette, hogy a rettenetes párizsi szerencsétlenség királyunknak és királynénknak is gyászt okozott, ugyanis királynénknak nővére, az alenconi hercegnő, legszebb női hivatásának teljesítése közben szörnyű halált szenvedett. A főrendiház mély részvétének a legmagasabb trón előtt kifejezést adni a miniszterelnök fölkérte. Ezután rövid félóra alatt letárgyalták és elfogadták a képviselőháztól átküldött törvényjavaslatokat, u. m. a budapesti telefon államosítása, az államszámvitel rendezése, a bolgár kereskedelmi szerződés, a gattája

— lugos — marosillyei vicinális, részvételünk az 1890-iki párizsi kiállításon, a washingtoni, szentpétervári követségek palotáinak restaurálásáról szóló javaslatokat, melyek most már szentesítés céljából a királyhoz felterjesztettek.

— **A Ház bizottságaiból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház igazságügyi bizottsága ma délelőtt csekély érdeklődés mellett folytatta a bűnvádi eljárás életbeléptetéséről szóló javaslat hátralevő szakaszainak lepörgetését. — A Ház pénzügyi bizottsága szintén ma délelőtt Tisza Kálmán elnöke alatt Terényi Lajos előadása mellett tárgyalta a temes-bégavölgyi vízszabályozó társaság pénzügyeinek rendezéséről szóló törvényjavaslatot.

— **A kvóta-harc.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső b. miniszterelnök már elküldte az első jegyzéket az osztrák kormányhoz, a mire — értesülésünk szerint — már válasz is érkezett. Bánffy 33.2, Badeni 36.4 százalékos proponálnak. A megegyezés 35 százalékosban várható.

— **Elfogott sikkasztók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Benke Józsefet, aki az „Alkotmány“ kiadóhivatalában ezer forintot elsikkasztott s megszökött, ma Berlinben elfogták. Hasonlóképpen Salzert, a budapesti „Stefánia“ szálló tulajdonosát, aki alkalmazottjainak kaucióit elsikkasztotta, szintén letartóztatták.

mindjobban ama cél felé, melyet Friedmann Sándor meg Györkő Lajos tűztek maguk elé; t. i. hogy e kör, tisztán a község szellemét fejlessze hazafias irányban, — társas összejöveteleket pedig az erkölcsök nemesítésére, — finomítására ösztökéljék.

A szeptember 15-iki nagy nap iránt nagy volt az érdeklődés faluszerte; mit mondok? . . . az egész vidék, — vagy négy falu ígérkezett Szt. Dénesre, mert a „szent-dénesi olvasó kör“ valóságos szindarabot készült előadni.

A szomszéd nyuzdiakat ez az erkölcsi fölény a sárga földig sujtotta.

Hiába volt nekik kir. postájuk, hiába volt nekik hires-hangu kántorjuk — ha nem volt olyan „olvasókörük“ mint a szent-dénesieknek. Aztán az az irigység.

Hej! pedig ott leszünk, mondogatták kárörvendve, s ha belesülnek — akkor jaj neked Szt. Dénes! Kinézzük őket a megyéből! De az ám!

Érezhették is a kör tagjai, hogy nagy fába vágják a szekercét; — mert Sándor, Lajos és Riza fáradhatlanul tanitgatták, próbáltatták a darabot. A „vereshajut“ adják!

Az a szereposztás! Az egyszerűen mesés volt.

Salgó Ferkét Györkő Lajos, Sailaj Katát Friedmann Riza, Boglár Ágnes Györkő Julcsa játszta, Keszeg Bálint szerepét Friedmann Sándor kreálta. A darab humoros oldala pedig Petrenics Ferkére nehezedett, ki Veréb Jankó szerepére vállalkozott.

Akikre a szent-dénesiek számítottak, hogy eljőnek a szeptember 15-iki előadásra, azok tényleg meg is ígérték és készültek is reá. Ákerék, Kelemenfa, Nyuzd.

Hámozd, Lőcs községek fiatala öregje már égett a vágytól . . . hogy belesülni lássa az elbizakodott „bocskoros nemeseket.“

Friedmann Sándor nagyban festette az erdőrésztöket, függőnyt, stb; míg Straszniak vasuti málházó, — a nagyvendéglő félszerében már fel is állította a világot jelentő deszkákat a sugólyukkal együtt. (Nem esoda, hogy szépen sikerült neki, hisz előbb ács volt az Istenadta.)

Most is, a nagyvendéglő termében sűrű-forog a műkedvelők legtöbbsége. Friedmann Sándor a vásznakat szögecseli rájukra, Petrenics Ferke, kit az egyetlen kőolajos lámpa mellett csak bennszülött szent-dénesi képes felfedezni — félhangon rekapitulálja szerepét — apró kacsoival hadonázva, Lajos meg Riza együtt énekelnek, kiket az ifjú báró, — Friedmannék zongoráján kísér.

— Tudja Riza kisasszony, én, meg az Imre báró betanultunk egy gyönyörű betétet — hallgassa csak, majd elénekelem.

Kérlek, Imre!?

— Szívesen; hanem akkor kedves nővéredet kérd meg novembem, hogy legyen szíves a kottát lapozgatni, — mert még tökéletesen nem tudom kívülről.

— Ée, miért nem kér meg engem ő bárósága? . . . kérdé Györkő Julcsa incselkedve — vagy az is a bontonhoz tartozik ma napság?

Imre báró elpirult, és hirtelen hátra nézett, — nem tudta, hogy a nagyteremben van Julcsa.

— Ezer bocsánat Julcsa kisasszony, — nem gondoltam önt itt, — azt hittem, hogy az olvasó szobában van.

Tömeges mérgezések. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zsebely, temesmegyei községben, a hódmezővásárhelyihez hasonló tömeges mérgezési eseteket fedeztek föl. Eddig 16 hullát ástak föl.

NYILT-TER†).

Nyilatkozat.

Több évvel ezelőt a mohai a **Agnes-forrás** ásványvizet izleltem meg, mely nekem giesshübli helyett lett ajánlva. Én, mint **nagy-mérvű gyomor- és bélhurutban szenvedő** beteg, tartózkodva hittem annak, de rövid idő alatt csakugyan meggyőződtem, hogy a két víz használata között **nem létezik különbség**, azóta az **Agnes-forrás** vizének vagyok fogyasztója, s mondhatom, hogy ha a bort idegen helyen **Agnes viz nélkül** vagyok kénytelen használni, az emésztés rendetlensége azonnal beáll.

A mohai **Agnes-forrás** vize, mint kellemes italu ásványviz s különösen mint **gyógykezelési viz** iránt teljes elismerésemet nyilvánítom.

ROLFF KAMILLO,
jóságigazgató Tura (Pest m.)

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Üsző eladó.

Egy 5 éves, 6 1/2 métermázsas nehéz **üsző**, melynek még borjuja nem volt, tenyésztésre igen alkalmas, jutányos árért eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

3574. sz.
tkv. 1897.

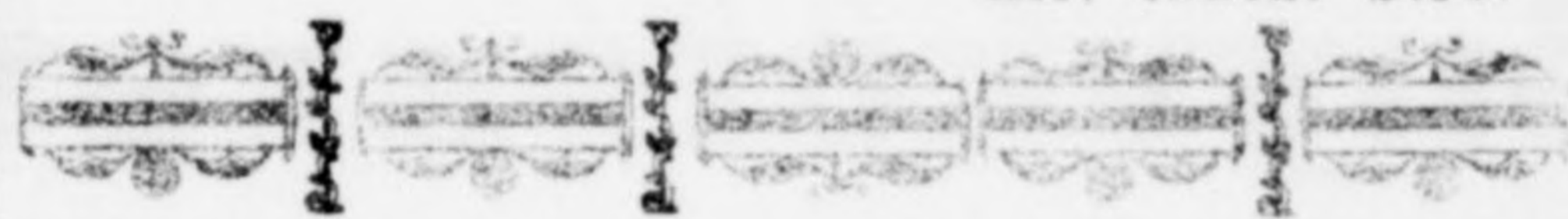
Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Németh Gyula** pécsi ügyvéd végrehajtatónak, **Schneider Antal** végrehajtatást szenvedő ellen 24 frt 76 kr. hátralékos tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, **Német-Ürögh** község határában fekvő, a német ürögbi 42. sz. betétsz. I. 1-4 sorsz. fekvőségeknél és 47 ö. sz. háznak alperesét illető felére 693 frt 50 kr. becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi május hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Német-Üröghön a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, vagyis 69 frt 35 krt kispénzben vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénzök a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi február hó 23. napján. A kir. törvényszék telkvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

496. szám.
1897.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróáságnak 1897. évi 5377. számú végzésével **Dr. Nemes Vilmos** ügyvéd által képviselt, **Weisz Zsigmond** felperes részére, **Wittmann József** alperes ellen 54 frt 11 kr. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtatás folytán alperesétől lefoglalt 330 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbíróási 9031. számú végzésével az árverés elrendeltétvén, annak alperes lakásán **Pécsett, Pálya-utca 1. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1897. évi május hó 12. napján d. u. 3 órája** tűzetik ki, mikor a bíróság

lefoglalt butorok, korcsmaberendezés, borok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsárban alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna, és ez a végrehajtatási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Pécsett, 1897. évi április hó 26. n.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

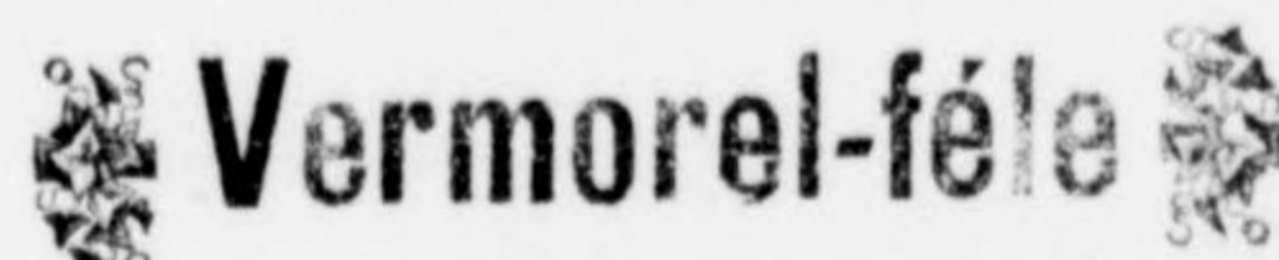
Olcsó árak!

ZENTLER-féle
cs. k. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyári raktár
Pécsett, király-utca.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE, BUDAPEST, Alkotmány-utca 31. sz.

Kizárólagos magyarországi képvisellete az eredeti

„ECLAIR”

francia gyártmányu peronospora

permetezőknél.

Ar darabonként 21 forint csomagolással.

Az előrelátható tömeges tavaszi megrendelésekből kifolyólag — késések elkerülése czéljából — kérjük különösen az „ECLAIR” permetező megrendeléseket előjegyzés végett mielőbb hozzánk juttatni.

Hosszu évek tapasztalata után bebizonyult, hogy e permetezőgép határozottan a legkitünőbb és tartósságánál fogva a legolcsóbb permetezőgép is, mely eddig minden versenyen az első díjat nyerte el.

Rézgálicz 30 frt mmja. la Jegeczes „Azurin” 1.25 frt klgrja. Raffiaháncs 48 kr. klgrja.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.